

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרָשַׁת רְאֵה – חֹדֶשׁ אֶלּוּל

"אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי"

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
 שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
 מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
 ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
 יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
 רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
 רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית
 נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
 יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים
 שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
 י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
 שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
 עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי
 תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה
 אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה
 דרוור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית
 מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
 טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה
 שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית
 שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית
 סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה
 אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
 אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
 סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
 דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
 נעמה בת יפה דגנית בת שושנה
 אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה
 מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
 ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
 מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
 מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה
 סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים
 אורן בן אסתר דינה בת מזל
 נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
 שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
 לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
 מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
 יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה
 יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
 משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה
 רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
 רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
 רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
 יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
 אליהו בן רחל בנימין בן ברכה
 אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה
 יהודה לייב בן אסתר מלכה
 נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות
 איתנה
 יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

אימה ופחד. היה ניכר עליו כי הגענו לזמן שונה. כל הזמן צריך להיות בהכנה והתעלות ובמשנה זהירות בכל מעשה ומעשה.

כאשר שאלו את הרב: "מה כל החרדה הזאת?", השיב: "אם דוד המלך שהיה חסיד וקדוש בכל זאת אמר על עצמו: 'סֹמֵר מִפְּחָדָךְ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי' (תהילים קיט, קכ), כלומר: פחד ואימה אחזוני ממשפטֶיךָ ה'. לא כל שכן עלינו לחשוש?"

אם נרצה לומר שדוד המלך היה פחדן, הרי ידוע כי הדבר לא נכון. הוא היכה את הארי ואת הדוב, כלומר: הארי וגוריו והדוב וגוריו. **אם כן הוא היה אמיץ לב וחזק ובכל זאת אחזתו פחד ואימה ממשפטי ה' שהם עמקו מאוד וירדו תהום רבה.**

לכן החודש נקרא אלול והוא רמז לענין זה, שהרי אלול בלשון התרגום הוא חיפוש. על הפסוק: "וַיִּתְרוּ אֶת הָאֶרֶץ" (במדבר יג, כא) התרגום מבאר: "ויאללון את ארעא", כלומר: **לחפש ולתור.**

חודש אלול הוא זמן של חיפוש אחר כל מעשה, מהרגע שהאדם קם ועד הרגע שישן, הכל יהיה מחושב ומדויק- מה עושה ולאן הולך. אלול בגימ' בינה (67) כי בחודש אלול צריך להתבונן מאוד על כל מעשיו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הפרשה שלנו מתחילה בזמן הכנה לימים הנוראים והם ימי חודש אלול. חודש זה נקרא חודש הרחמים והסליחות.

מדובר בזמן הגדול ביותר שבו ניתן להכין את עצמינו לימים הנוראים אשר לפיהם יקבע מה יעבור על האדם במשך השנה הקרובה, אם לחיים או חלילה למוות.

בעיקר נקבע כיצד יהיו חיי הרוחניים שבלעדיהם אין החיים אלא חיי בהמה וחיה מכיוון שכלפי מעלתו הרוחנית של האדם לא נחשבים חיים.

לכן יש צורך בהתעוררות גדולה בימים אלו והחל'ש יאמר חזק אני. הדבר רמוז בפסוק שכתוב בתורה הקדושה: "מִי הָאִישׁ הַיֵּרָא וְרָךְ הַלֶּבֶב יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס אֶת לִבֵּב אָחִיו כְּלָבָבו" (דברים כ, ח).

אם הוא חלילה חלש אופי ולא יכול בימים אלו לאזור חיל, ישוב לביתו ולא יחליש את חבריו שנמצאים בקרבתו: בישיבה, בעבודה או בכל מקום אחר מכיוון שאסור להחמיץ את הימים המיוחדים האלו.

יש לנצל כל רגע ממש לעבודת השם מכיוון שלפי ימים אלו יקבע איך יהיו הימים הנוראים ולפיהם יקבע איך תהיה כל השנה ואפילו כל החיים. **החיים הם שרשרת אחת רצופה שאסור לנתק. כל ניתוק גורם לניתוק אחר וכן הלאה עד לתוצאות לא טובות.**

לכן לא יפלא מדוע כאשר הגאון ר' ישראל סלנט זצ"ל היה שומע שהיו מכריזים בשבת מברכים את חודש אלול היתה אוחזת אותו

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

פניני לבנה

יום	כנסת לבנה	צאת לבנה	ריבון חס
י"ג	18: 35	19: 46	20: 34
ט"ד	18: 53	19: 44	20: 31
ט"ו	18: 55	19: 46	20: 34
ט"ז	18: 54	19: 45	20: 32

שואל ומשיב בהלכה - סליחות - חלק א'

מה העניין של אמירת סליחות? האם מותר לאכול לפני עלות השחר ולפני אמירת סליחות?

Ice ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה ?

חודש אלול הוא חודש התשובה. אנחנו מתקרבים לקראת סיום השנה. יש לערוך חשבון נפש ולפשפש במעשינו. צריך לראות במה אנחנו חסרים - ולתקן את מעשינו. גם במצוות שאנחנו מקיימים, יש לבחון כיצד אנחנו עושים אותם - והאם יש לבצע בהן 'מקצה שיפורים'.

בורא עולם יושב על כיסא דין בראש השנה וגוזר איזה שנה תבוא עלינו. כל התפילות וסדרי התשובה של חודש אלול באים כדי להקדים תרופה למכה. עד שלא נגזרה גזירה על האדם - הוא עדיין יכול לבטל בקלות את הגזירה על ידי עשיית תשובה. לאחר שנגזרה גזירה - קשה יותר לבטלה. לכן אנחנו מתחזקים גם באמונה ובתורה, בתפילה ובמתן צדקה בחודש אלול. מתוך כך אנחנו באים לפני הקב"ה לדין. יהי רצון שהקב"ה יגזור עלינו שנה טובה ומבורכת.

מנהג הספרדים לומר סליחות ותחנונים מראש חודש אלול עד יום הכיפורים (למעט ראש חודש אלול, שבת ור"ה). **מקורות:** שו"ע או"ח תקפ"א, א.

מנהג האשכנזים לומר סליחות מיום ראשון שלפני ראש-השנה, בתנאי שיש לפחות ארבעה ימים של אמירת סליחות לפני ראש-השנה. אם אין ארבעה ימים ממוצאי שבת עד ראש-השנה, מתחילים לומר סליחות ממוצאי שבת לפני כן. מתחילת חודש אלול תוקעים בשופר לאחר התפילה, מכיוון שהשופר מעורר לתשובה. כמו-כן מוסיפים את המזמור: "לְדָוֹד ה' אֲוִרִי וְיִשְׁעִי" (תהילים כז, א).

הזמן הטוב ביותר לומר סליחות הוא באשמורת הבוקר. שעה זו היא עת רצון לפני התפילה עם הנץ החמה.

תיקון חצות קודם לסליחות ולתלמוד תורה. לכן, אם לא נותר זמן לומר גם תיקון חצות וגם סליחות, יקדים לומר תיקון חצות, אפילו אם יפסיד בכך אמירת סליחות.

אמירת סליחות צריכה להיות בכוונה, בנחת ובמתינות. יש לכוון במיוחד באמירת שלוש עשרה מידות. אותם שרגילים לומר סליחות במהירות רבה ובחופזה, לא נוהגים כהוגן. הם צריכים לומר בנחת ובכוונה. אדם שקם באשמורת הבוקר לפני עלות השחר לאמירת סליחות ורוצה לטעום מיני מזונות לפני אמירת הסליחות, מעיקר הדין מותר. המחמיר לא לטעום דבר מאכל אפילו לפני עלות השחר, כדי לחוש לדברי הזוהר הקדוש, תבוא עליו ברכה.

אחרי שעלה השחר, אסור מן הדין לטעום כל דבר מאכל, מכיוון שאסור לאכול לפני תפילת שחרית. אבל לשתות תה או קפה אפילו עם סוכר - מותר אפילו לאחר שעלה עמוד השחר. מותר לשתות קפה עם מעט חלב, רק יאמר לפני כן את ברכות השחר. אדם שלא טועם כלום וקם לאמירת סליחות, לדעת מרן עליו לברך את ברכות התורה קודם לכן. לדעת הרמ"א מן הדין מותר לקרוא פסוקי תחנונים בלי ברכות התורה. מכל מקום המנהג הוא להקדים את ברכות התורה לפני הסליחות.

עֲשֵׂית מַעֲשֵׂה חֶסֶד

סיפר הגאון רבי צבי פסח פרנק זצ"ל: הגאון רבי ישראל איסר שפירא זצ"ל (מח"ס שו"ת עזרת ישראל) נהג בכל יום, שלא לאכול פת שחרית עד שגמל חסד לאדם מישראל. אירע פעם שעבר על רבי ישראל יום שלם ועדיין לא בא מעשה לידו לגמול חסד עם זולתו.

הצדיק ישב כל היום בתענית ולא טעם מאומה. הערב ירד ועדיין אין איש בא. אותו צדיק הצטער צער גדול מכיוון שהמתין לחינם כשהוא שרוי בתענית. בחצות הלילה רבי ישראל יצא אל השוק, שמא יזדמן לו אדם שיוכל לעשות איתו חסד. והנה הוא רואה גוי אחד עומד עם עגלה מלאה קרשים.

רבינו מיד רץ לנגר שבעיירה ואמר לו כי עגלה מלאה קרשים עומדת בשוק למכירה. הנגר הלך והתחיל נושא ונותן עם הגוי ונוכח לראות כי אכן מקח טוב הזדמן לפניו. הנגר פנה לרבי ישראל ואמר לו: "אומנם הקב"ה הזמין לי מציאה על ידי הרבי. אבל דא עקא אני לא יכול לזכות בה, מכיוון שאין בידי פרטה לפורטה".

נענה מיד רבי ישראל: "הריני מוכן להלוות לך את הכסף בחפץ לב". ואכן הנגר קנה את הקרשים. או-אז רבי ישראל הלך לביתו ואכל בשמחה ובטוב לבב את לחמו. (מעובד מתוך 'גדולי הדורות')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?!"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב יחזקאל סרנא זצ"ל

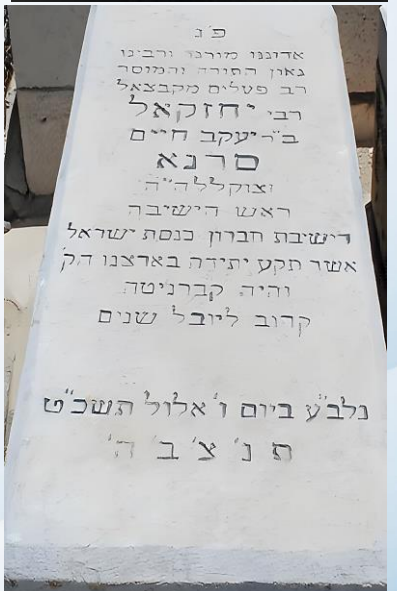
הגאון הרב יחזקאל סרנא זצ"ל המכונה ר' חזקאל- נולד ב-כ"ח שבט ה'תר"נ (1890) בהורדוק שבפלך מינסק, רוסיה. עד גיל אחת-עשרה שנים למד בבית ובת"ת בהורדוק. לאחר מכן נשלח לישיבת 'אור החיים' בסלבודקה. אחרי שנה עבר לישיבה של הרב זלמן סנדר כהנא שפירא במאלטש. בהמשך למד בישיבת 'כנסת בית יצחק' בסלבודקה.

בהמשך עבר לישיבת טלז. בשנת ה'תרס"ו (1906) הישיבה נסגרה זמנית והוא חזר לישיבה במאלטש. כעבור שנה שב לסלבודקה והצטרף לישיבת 'כנסת ישראל'. שם למד עד שנת ה'תרע"ד (1914). בעקבות מלחמת העולם הראשונה גלה עם שאר תלמידי הישיבה למינסק. רבינו השתמש בתעודה מזויפת כדי למנוע את גיוסו לצבא הרוסי. הוא נתפס ונכלא. הוא הצליח להימלט וברח לעיירה סמילוביץ'.

בשנת ה'תרע"ז (1917) חזר לישיבת סלבודקה. בשנת ה'תרפ"ד (1924) בעקבות הצו שמחייב את גיוס תלמידי הישיבה העבירו את הישיבה לחברון. בעקבות מאורעות ה'תרפ"ט (1929) העבירו את הישיבה לשכונת גאולה בירושלים, כאשר רבינו משמש כראש הישיבה בפועל. לאחר פטירת הרב אפשטיין בשנת ה'תרצ"ד (1934) התמנה למלא את מקומו כראש הישיבה. החל משנת ה'תשי"ד (1954) שימש כחבר במועצת גדולי התורה. נפטר ב-ו' אלול ה'תשכ"ט (1969). חי כ-79 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים.

סבא (מצד אביו): ר' שרגא פייבל (שימש כרב העיירה). **אביו:** ר' יעקב חיים (שימש כשוחט וכדרשן). **אימו:** מרת איידל (בת למשפחת חסידי גור). **אשתו:** מרת פעשא מרים (בת ר' משה מרדכי אפשטיין). **מרבותיו:** הגאונים- אביו, ר' יעקב חיים, ר' נתן צבי פינקל (הסבא מסלובודקה), ר' זלמן סנדר כהנא שפירא, ר' חיים רבינוביץ, ר' שמעון יהודה שקופ. **בנו:** ר' חיים. **חתנו:** ר' אברהם פרבשטיין. **מספריו:** **ידליות יחזקאל-** מאמרי מוסר (חמישה חלקים), על התורה ונביאים • **בית יחזקאל-** על הש"ס והרמב"ם • **עיונים לספר מסילת ישרים.**

בספר 'עלינו לשבח' הובא סיפור מופלא, שמלמד כיצד יש להתחשב ברגשות הזולת. גם כאשר אנחנו מבקשים להעניק לזולתנו דבר-מה, עלינו לעשות זאת בתבונה ובתחבולה כדי שלא ירגיש שמדובר בצדקה אלא לכבדו ולגדלו: יהודי תלמיד חכם בשם רבי אהרון יונה פיונטק גר בפתח-תקווה.

ת"ח זה היה בקי בש"ס. כאשר הגיע לגיל מבוגר, קבע את דירתו בירושלים ובא להתפלל בישיבת חברון. אברכי הישיבה ראו שבידו של ר' אהרון יונה אין פרוטה לפרטה ומצבו היה דחוק, **עד שלא היה לו די למחייתו.** הם באו אל הנהלת הישיבה בהצעה מקורית.

בישיבת חברון היה נהוג לומר 'קדיש דרבנן' לעילוי נשמת הנדיבים שתרמו מכספם לישיבה. אחד

מבעלי הבתים שהתפלל בישיבה, שהיה במקצועו פחח, אמר את הקדיש ואף קיבל על כך משכורת חודשית מהישיבה בסך שתי לירות וחצי.

בדיוק באותה תקופה הפחח נפטר. המשרה לאמירת הקדיש התפנתה. האברכים ניגשו לראש-הישיבה, הגאון ר' יחזקאל סרנא זצ"ל, והציעו להעביר את המשרה לרבי אהרון יונה, כדי שיהיה לו במה לכלכל את עצמו ולא יזדקק למתנת בשר ודם.

בעוד שכולם היו בטוחים שהגאון רבי יחזקאל יסכים לקבל את ההצעה בשמחה לאלתר, הם הופתעו לשמוע שהוא מתנגד לכך. ראש-הישיבה הסביר את סירובו: "הרי הנדיבים שתורמים מכספם לישיבה, מתכוונים בעצם שלאחר פטירתם אני אומר עליהם את הקדיש, ולא אף אחד אחר. אם כן, אני מעוניין לבטל את העסקה שעשינו בעבר, שאנשים אחרים אמרו את הקדיש, אלא אני-עצמי אומר את הקדיש מדי יום ביומו".

כך היה. ראש-הישיבה התחיל לומר את הקדיש דרבנן יום אחרי יום. שבוע חולף ועוד שבוע. בני הישיבה היו בטוחים שהעניין הפך לדבר קבוע. אחרי שלושים ימים מאז שהרב התחיל לומר את הקדיש, ראש-הישיבה ניגש אל האברכים שהציעו לו בהתחלה להעביר את 'המשרה' לר' אהרון יונה, ואמר להם: "אומנם הנדיבים רוצים שראש-הישיבה יאמר את הקדיש בעצמו, אבל יש לי פתרון לכך. אני אמנה את ר' אהרון יונה לראש-ישיבה לעניין הקדיש".

פקחות רבה היתה נעוצה במעשה זה של ראש-ישיבת חברון, שנקט בתחבולה מתוחכמת ביותר. כיצד להעניק לתלמיד-חכם שהוא המשרה של אמירת קדיש- בלא שיעלה בדעתו שיש כאן עניין של צדקה, אלא אדרבה- לכבדו ולגדלו, בכך שנותן לו תפקיד מכובד, ולא משרה שגם 'פחח' התאים לה.

הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצ"ל, תלמיד רבינו, סיפר על רבו הגאון רבי יחזקאל סרנא- פעם אחת רבינו היה חלש ותשוש ולא עלה להיכל הישיבה לתפילת ערבית של ליל שבת אלא התפלל בבית. לקראת סיום התפילה בישיבה אצר כוח ועלה להיכל. לשאלת הנוכחים מה ראה על ככה שהתפלל בבית מרוב חולשה, ואילו אחר כך התאמץ בשארית כוחותיו לעלות לישיבה. הרב השיב: "לגבי מצוות תפילה נחלקו בה אם היא מן התורה או מדרבנן, ואילו להגיד 'שבת שלום' לתלמידים היא מצוות עשה מן התורה." (דרכי החיים ח"ב)

מסופר על רבינו, שעם כל גאונותו וצדקתו דעתו היתה מעורבת עם הבריות. כשהיה רואה אדם עובר בדרך, כשהוא עצוב, היה מכוון את מקלו לכיוון האיש ואומר לו: "אתה מזיק ברשות הרבים, כי כך היא דרך העולם כשרואים אדם עצוב, נעשה רע בלב. לעומת זאת עובדה היא שכאשר נתקלים באדם שמח, אז כל מי שרואה אותו, נכנסת בו שמחה." (מעובד מתוך 'לבוש יוסף')

מִידָה כְּנֶגֶד מִידָה

מסקנת הרופאים היתה חד משמעית - עליו לעבור ניתוח מורכב למדי בהקדם האפשרי.

חששות רבים נלוו לניתוח כזה שכן כל ניתוח מלווה בסכנה. על אחת כמה וכמה כשמדובר בניתוח במעיים. הרופאים העריכו את רמת הסיכון, אבל הם גם אמרו שאם חלילה הוא לא יעבור את הניתוח, המצב עלול להידרדר ולהיות חמור יותר.

בלית ברירה ולמרות כל הסיכונים הרב שטרן הסכים לניתוח, מכיוון שללא הניתוח סביר להניח שהמצב יחמיר. מטבע הדברים, בני ביתו ששמעו את הסיכונים בניתוח היו מתוחים ודואגים. הם ייחלו שהניתוח יעבור בשלום בעזרת ה'.

יום לפני הניתוח, עם שחר, כשהרבנית שטרן התעוררה משנתה, גילתה כי הרב מחייך ועליז למדי. פניו הקרינו רוגע. לא ניתן היה לראות עליו כי הוא אמור לעבור מחר ניתוח מסובך שיכול לשנות את כל חייו...

היא פנתה אליו ושאלה לפשר העניין. הרב הסביר לה כי הוא חלם בלילה חלום נפלא ומרטיט כאחד. בחלומו הוא רואה דמות. לקח לו מספר רגעים להיזכר מי הוא אותו אדם.

הוא נזכר כי מדובר באותו קשיש שהמתין בזמנו לניתוח כשהוא סבל מאוד. הוא זכר כי הודות לכסף שגייס עבורו, הזקן עבר את הניתוח וזכה לחיים טובים ללא כאבים בס"ד.

הדמות הלכה והתקרבה אליו, ואז האיש אמר לו: **"ביקשתי רשות להכיר לך טובה על חסדך שעשית עימדי. בית-דין של מעלה התירו לי לרדת לעולם הזה להרגיע אותך".**

"אל תדאג, אתה תעבור בעז"ה את הניתוח במהירות ובבריאות, הכל יעבור בשלום!" - אמר האיש ונעלם אל האפילה....

הרב שטרן התעורר בפליאה על מה שראו עיניו. הוא הביט סביבו מחפש את אותו זקן, ואז הוא הבין שבעצם מדובר בחלום פלאי, בחיזיון לילה מופתי.

האיש עימו גמל חסד כבר הסתלק מהעולם לפני שנים. הזקן היה מודע למצבו בעולם הזה, זכר לו את חסדו ובא לגמול עימו טובה בחזרה! הניתוח בס"ד עבר בהצלחה כפי שראה בחלום.

כאשר הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל הגיע לבקר את הרב שטרן, הוא סיפר לו את המעשה המופלא הזה. מרן הרב הגאון יוסף שלום אלישיב זיע"א אמר כי יש להפיץ את דבר המעשה.

להלן סיפור מופלא ביותר שמעובד מתוך הסיפור הנפלא של הגאון הרב אשר קובלסקי שליט"א, ששמע בעדות אישית נרגשת של הגאון רבי מיכל שטרן שליט"א, רבה של שכונת 'עזרת תורה' בירושלים. מסיפור זה ניתן ללמוד כי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם, וכי כל מה שהאדם עושה - **למעשה לעצמו הוא עושה, ואין בורא עולם מקפח שכר כל בריה.**

היה זה לפני שנים רבות, בעת שהרב שטרן נהג ללכת מדי פעם בפעם לבקר את המאושפזים בבתי הרפואה בירושלים ואת הנמצאים בבתי האבות, לדרוש בשלומם ולראות האם הם זקוקים לעזרה והיה מסייע להם בתקופתם הקשה.

באחד מביקוריו בבית אבות, פגש חולה מבוגר שנאנח באוזניו פעם אחר פעם. הרב ניגש אליו והחולה תיאר בפניו כמה הוא סובל.

הרב התעניין בשלומו ושאל ממה הוא סובל. החולה הסביר כי הוא אמור לעבור ניתוח שיקל על כאבו. אולם התעורר ויכוח בין בית האבות לקופת החולים מי אמור לממן את הניתוח.

קופת החולים טענה כי האיש נמצא בבית-האבות, ולכן האחריות על בריאותו שייכת לבית-האבות, ולכן עליהם לספוג את עלות הניתוח.

מנגד, הנהלת בית-האבות מסרבת וטוענת בכל תוקף, כי מאחר והחולה הוא חבר קופת חולים, לכן הם נושאים באחריות ועליהם לממן את הניתוח.

בינתיים, בעוד הנהלות בית האבות וקופת החולים מתווכחות זו עם זו, הוא מצוי בתוך, סובל, כואב וממתין שיוכרע מה שיוכרע - ובלבד שהניתוח יבוצע כבר!

הרב שטרן הקשיב וליבו התמלא צער. מולו נמצא יהודי שיש פתרון לסבל שבו הוא נמצא ובגלל מחלוקת כלכלית - הוא מוסיף לסבול.

הרב שטרן בירר מה עלות הניתוח. מיד לאחר מכן התחיל לגייס כספים במרץ לצורך מימון הניתוח עבור אותו חולה אומלל שסובל.

מלאכת גיוס הכספים לא היתה קלה. היה עליו לכתת את רגליו בין בתי נדיבים, תוך כדי שהוא מסביר להם על המצב של החולה ומבקש שהם יתרמו בעין יפה.

לאחר זמן עלה בידו לגייס את כל הסכום הנדרש. בעזרתו החולה עבר את הניתוח. **בס"ד הניתוח הצליח ואיכות חייו הוטבה לבלי הכר...**

חלפו שנים רבות. ביום מן הימים הרב מיכל שטרן חלה בעצמו במחלת מעיים ל"ע. אחרי בדיקות בבית-הרפואה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	ולד יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רגינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקו דב ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן רחל ז"ל
רחל רפאת בת השמט ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
לטיף בן פרחיה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בן שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחיה ז"ל
אביבה בוש ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחוזזה) בת שרה ע"ה	רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	רמנים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	אלהיה אליאס בן אלגריה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
חי זידי בן קלרה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	חי זידי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
אורה בת נעימה ע"ה	דב בן יצחק ז"ל	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל
מישא אסתר בת זרהה ע"ה	סליים בן פרוחה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	אברהם בן טובה ז"ל
	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	
	יהודה בן סעידה ז"ל	
	עפאת בת השמט ע"ה	